

[Pürschel.]

Uerfarenhed. Senere har vi Aagerbestemmelsen for den, der ikke gør det erhvervsmæssigt, men dog udnytter det paa en urigtig Maade.

Endvidere nævner jeg her Bestemmelsen, der sætter Straf for privat Detektivvirksomhed. Den er formuleret saaledes, at den ikke kommer til at genere de for Erhvervslivet nyttige Oplysningsbureauer, man har.

En ny Bestemmelse er den, der findes i § 212, som sætter Straf for den, der ved Vanrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller saadant noget. Jeg minder om de morsomme Bemærkninger, som daværende Justitsminister Steincke gjorde ved Forelæggelsen her af dette Lovforslag.

Med Hensyn til Sædelighedsforbrydelser er de Bestemmelser af særlig Interesse, der sætter Beskyttelse for Børn og unge Personer. Her er Forholdet det efter Straffeloven af 1866, at Pigebørn er ubetinget beskyttede til det 12te Aar, medens Beskyttelsen fra det 12te til det 16de Aar er afhængig af Forældrenes eller Værgens Begæring om Paatale, og derudover er de ikke beskyttede. Nu fastsættes det her, at saavel Drengene som Pigebørn er ubetinget beskyttede, indtil de er fyldt 15 Aar, og at unge Kvinder fra det 15de til det 18de Aar er beskyttede mod Forførelse, der udføres ved Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed, samt at de, indtil de er 21 Aar, er beskyttede mod den saakaldte hvide Slavehandel. Endvidere er Børn og unge Mennesker ubetinget beskyttede mod Efterstræbelser fra ældre erfarne Personer af samme Køn, indtil de fylder 18 Aar, og fra det 18de til det 21de Aar er de beskyttede mod Forførelse. For Rufferi og Alfonseri er der ligesom i den nuværende Straffelov strenge Straffe. Det indføres som noget nyt, at Personer, som gør sig skyldige heri, kan sættes i Arbejdshus, og de farlige Alfonser kan komme i Sikkerhedsforvaring.

Paragrafferne, der omhandler Usædelighed mellem Personer af samme Køn, har vi talt om ved anden Behandling. Saaledes som Loven nu er, sætter den kun Straf for den, der modtager Betaling, medens Forholdet i øvrigt er straffrit i Modsætning til, hvad der gælder efter den nuværende Lov. Jeg har allerede nævnt det, men skal nævne det ogsaa paa dette Sted, at Loven oprettholder den Adgang til Internering, som blev skabt ved den for faa Aar siden vedtagne Interneringslov.

Med Hensyn til Fosterfordrivelse mild-

nes Bestemmelserne i meget væsentlig Grad, men jeg tror ikke, det har nogen Interesse at dvæle nærmere derved. Jeg minder blot om, at Straffen foreldes efter Forløbet af et Aar, efter at Forbrydelsen er foregaaet, derefter kan Paatale altsaa overhovedet ikke finde Sted.

Straffen for Barnemord er mildnet ganske betydeligt. Den nugældende Lov siger Strafarbejde fra 2 til 12 Aar og, hvis Gerningen er udført efter en før Fødselen fattet Beslutning, fra 4 Aar til Livstid. Bestemmelsen omfatter kun Moderen til et uægte Barn, medens den gifte Kvinde straffes for almindeligt Manddrab. Nu udvider Lovforslagets § 237 Bestemmelsen til ogsaa at gælde den gifte Kvinde, dog kun under samme Betingelse, som gælder for den ugifte, nemlig at hun har handlet i Nød, af Frygt for Vanære eller lignende. Straffen er nedsat til Fængsel fra 30 Dage til 4 Aar, og hvis Forbrydelsen mislykkes, saaledes at Barnet lever, kan Straffen helt bortfalde.

I den nugældende Straffelov findes i §§ 194—95 Straffebestemmelser for de udenfor Ægteskab besvangrede Kvinder, som føder i Dølgemaal, eller for anden uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Disse Bestemmelser har været Genstand for meget skarp Kritik fra mange Sider, og der har vist sig store Vanskeligheder ved at faa dem gennemført ved Nævningedomstole. Nu erstattes de af den Bestemmelse, der i § 249 sætter en ret streng Straf for den, som hensætter en anden i hjælpeløs Tilstand eller forlader en under hans Varetægt staaende Person i saadan Tilstand, og saa er der givet en særlig Regel for Moderen, der af Frygt for Vanære eller i Nød eller lignende foretager denne Forbrydelse, der kan Straffen nedsættes, og hvis Barnet ikke har lidt Skade, kan den helt bortfalde.

Straffen for Manddrab er for saa vidt nedsat. Efter Lovforslaget her er den fra 5 Aar og indtil paa Livstid, og § 238 indeholder saa den samme Bestemmelse, som findes i den nugældende Lov, at Straffen kan nedsættes, naar Drabet finder Sted efter den dræbtes bestemte Begæring, men her har vi den meget omstridte Bestemmelse, at det saakaldte Medlidenhedsdrab kan blive fuldstændig straffrit efter Loven, saaledes som den her er formuleret.

Med Hensyn til Vold skal jeg kun erindre om, at de grove Voldsforbrydere vil være Personer, der vil være vel egnede til at indsættes i Sikkerhedsforvaring, hvorved man faar et nyt og meget effektivt Straffemiddel.